

soixante dix ($60+10$) вмѣсто 70, *quatre-vingt* (4×20) вмѣсто 80 и *quatre--vingt--dix* ($4\times20+10$) вмѣсто 90, спорѣдъ старатѣ Келти, които вмѣсто 40 казвали 2×20 (*daouugent*), вмѣсто шестдесятъ— 3×20 (*tri-ugent*), вмѣсто седемдесетъ $10+(3\times20)$ (*dek-ha-tri-ugent*), вмѣсто осемдесетъ 4×20 (*pevar-ugent*) и вмѣсто деведесетъ $10+(4\times20)$ (*dek-ha-pevar-ugent*). Подобно и въ Албанс. язикъ изговаряятъ 40 по разложение 2×20 (*di-dzet*)

Занимателно би било да се събератъ народните изрѣчения, за какъ се опрѣдѣляватъ и до сега спорѣдъ народния обычай: множество, расстояние и време. А особенно пословиците и поговорките за туй могатъ много да послужатъ. Например „Той има съ чувалъ (или съ шиникъ) пари“.—Мѣрение на растояниета съ денье (а не часове), отъ градъ А. до градъ Б. „ *три дни пѫть*.—Три пѫти като си лѣгнемъ и станемъ, ще дойде Великденътъ“—броятъ дѣцата и до сега.
